

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2010. gada 18. martā*

Lieta T-9/07

Grupo Promer Mon Graphic, SA, Sabadela [*Sabadell*] (Spānija), ko pārstāv R. Almarass Palmero [*R. Almaraz Palmero*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — angļu.

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, —

PepsiCo, Inc., Ņujorka, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv E. Armijo Čavari [*E. Armijo Chávarri*] un A. Kastans Peress-Gomess [*A. Castán Pérez-Gómez*], advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju trešās palātas 2006. gada 27. oktobra lēmumu lietā R 1001/2005-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Grupo Promer Mon Graphic, SA* un *PepsiCo, Inc.*

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši M. Preks [*M. Prek*] un V. M. Čuke [*V. M. Ciucă*] (referents),

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 9. janvārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 27. aprīlī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 30. aprīlī,

pēc 2009. gada 8. jūlija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1. *Regula (EK) Nr. 6/2002*

- 1 Noteikumi par Kopienas dizainparaugiem ir paredzēti Padomes 2001. gada 12. decembra Regulā (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).
- 2 Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Šajā regulā:

- a) “dizainparaugs” ir visa ražojuma vai tā daļas izskats, kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla.”

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 10. pantu:

“1. Kopienas dizainparauga piešķirtā aizsardzība attiecas uz visiem dizainparaugiem, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu vispārējo [kopējo] iespaidu.

2. Novērtējot aizsardzības jomu, ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju [brīvības pakāpi], izveidojot dizainparaugu.”

4 Regulas Nr. 6/2002 25. pantā, tā redakcijā, kas piemērojama lietas faktiem, ir paredzēts:

“1. Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai šādos gadījumos:

a) ja dizainparaugs neatbilst 3. panta a) apakšpunktā izstrādātajai definīcijai;

b) ja tas neatbilst 4. līdz 9. panta prasībām;

- c) ja pēc tiesas lēmuma tiesību īpašniekam nav tiesību uz Kopienas dizainparaugu atbilstīgi 14. pantam;

- d) ja Kopienas dizainparaugs ir konfliktā ar iepriekšēju [agrāku] dizainparaugu, kas ir darīts pieejams sabiedrībai pēc pieteikuma iesniegšanas, vai, ja attiecina prioritāti, pēc Kopienas dizainparauga prioritātes datuma, un kas no datuma pirms minētā datuma ir aizsargāts kā reģistrēts Kopienas dizainparaugs vai ar šā dizainparauga reģistrēšanas pieteikumu, vai arī kā dalībvalsts reģistrēts dizainparaugs, vai ar šādu tiesību iegūšanas pieteikumu;

- e) ja kāda atšķirības zīme ir izmantota kādā vēlākā dizainparaugā un Kopienas tiesību akti vai dalībvalsts tiesību akti, kas reglamentē minēto zīmi, piešķir zīmes tiesību īpašniekam tiesības aizliegt šādu izmantošanu;

- f) ja dizainparaugā ir neatļauti izmantots darbs, kas ir aizsargāts saskaņā ar dalībvalsts autortiesību likumu [aktiem];

- g) ja dizainparaugā ir nepareizi izmantots kāds no priekšmetiem, kas uzskaitīts 6.*ter* pantā Parīzes Konvencijā par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, turpmāk tekstā "Parīzes konvencija", vai žetoni, emblēmas un ģerboņi, uz kuriem neattiecas minētās konvencijas 6.*ter* pants un par kuriem kādā dalībvalstī ir īpaša interese.

[..]

3. Šā panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos iemeslus var norādīt tikai tiesību pieprasītājs vai iepriekšējo tiesību īpašnieks.

[..”

5 Regulas Nr. 6/2002 36. pantā ir noteikts:

“[..]

2. Pieteikumā ir arī norāde par ražojumiem, kuros dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot.

[..]

6. Atbilstīgi 2. punktam un 3. punkta a) un d) apakšpunktam norādītā informācija neietekmē dizainparauga kā tāda aizsardzību.”

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 43. pantu “par prioritātes datumu uzskata Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikuma iesniegšanas dienu [..] 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta [..] nolūkiem”.

- 7 Regulas Nr. 6/2002 52. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “atbilstīgi [ievērojot] 25. panta 2., 3., 4. un 5. punktam [punktu,] jebkura fiziska vai juridiska persona, kā arī valsts iestāde, kam ir tādas pilnvaras, var iesniegt [ITSB] pieteikumu reģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanai”.
- 8 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 61. panta 1. punktam “sūdzības par Apelāciju padomes lēmumiem var iesniegt Eiropas Kopienu Tiesā”.
- 9 Regulas Nr. 6/2002 62. panta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka “[ITSB] lēmumos norāda iemeslus, uz kuriem tie pamatoti”.

2. Direktīva 98/71/EK

- 10 Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību (OV L 289, 28. lpp.) 1. panta a) punktā ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

- a) “dizainparaugs” ir visa ražojuma vai tā daļas izskats, kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla.”

¹¹ Saskaņā ar Direktīvas 98/71 9. pantu:

“1. Dizainparauga tiesību piešķirtā aizsardzības joma ietver ikvienu dizainparaugu, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu vispārējo [kopējo] iespaidu.

2. Novērtējot aizsardzības jomu, ņem vērā dizainparauga autora brīvības pakāpi, izveidojot dizainparaugu.”

Prāvas priekšvēsture

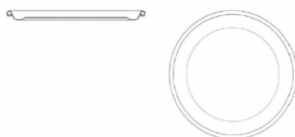
¹² 2003. gada 9. septembrī persona, kas iestājusies lietā, *PepsiCo, Inc.* saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu. Līdz ar reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu tika pieprasīta prioritāte Spānijas dizainparaugam Nr. 157156, kurš iesniegts 2003. gada 23. jūlijā un kura reģistrācijas pieteikums publicēts 2003. gada 16. novembrī.

- 13 Kopianas dizainparaugs tika reģistrēts ar numuru 74463-0001 attiecībā uz šādām precēm: “spēlēm paredzētie veicināšanas ražojumi”. Tas ir attēlots šādi:

- 14 2004. gada 4. februārī prasītāja *Grupo Promer Mon Graphic, SA* iesniedza pieteikumu par dizainparauga Nr. 74463-0001 (turpmāk tekstā — “apstrīdētais dizainparaugs”) atzīšanu par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 52. pantu.

- 15 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija balstīts uz Kopianas dizainparaugu ar reģistrācijas numuru 53186-0001 (turpmāk tekstā — “agrāks dizainparaugs”), kas iesniegts 2003. gada 17. jūlijā un attiecībā uz kuru prioritāte tika pieprasīta Spānijas dizainparaugam Nr. 157098, kas iesniegts 2003. gada 8. jūlijā un kura reģistrācijas pieteikums publicēts 2003. gada 1. novembrī. Agrāks dizainparaugs ir reģistrēts attiecībā uz šādu precī: “metāla plāksne spēlēm”. Tas ir attēlots šādi:

- 16 Pieteikumā par spēkā neesamības atzišanu ietvertie pamati attiecās uz apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālas būtības neesamību Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, kā arī agrāku tiesību esamību minētās regulas 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.
- 17 2005. gada 20. jūnijā ITSB Anulēšanas nodaļa atzina apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunktu.
- 18 2005. gada 18. augustā persona, kas iestājusies lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.
- 19 Ar 2006. gada 27. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju trešā padome atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu un noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzišanu. Pēc tam, kad tā bija noraidījusi prasītājas argumentu, kas saistīts ar personas, kas iestājusies lietā, ļaunprātīgu rīcību, Apelāciju padome būtībā atzina, ka apstrīdētais dizainparaugs neesot konfliktā ar agrākām prasītājas tiesībām un ka līdz ar to Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi neesot izpildīti. Šajā sakarā Apelāciju padome ir norādījusi, ka ar attiecīgajiem dizainparaugiem saistītie ražojumi ietilpstot vienā īpašajā veicināšanas ražojumu kategorijā, proti, “tazos” vai “rappers”, un ka līdz ar to šādu veicināšanas ražojumu dizaina autora brīvība esot “ievērojami ierobežota”. Apelāciju padome no tā secināja, ka ar atšķirībām attiecīgo dizainparaugu sānskatā pietiekot, lai konstatētu, ka tie rada atšķirīgu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

20 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā, kā arī Apelāciju trešajā padomē.

21 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. Par dokumentiem, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā

- 22 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd to dokumentu pieņemamību, kas ietverti prasības pieteikuma 6.–9. pielikumā un kas nav tikuši iesniegti agrākā procesa stadijā. Dokumentu Nr. 6 veido izvilktumi no ITSB interneta vietnes attiecībā uz divām Kopienas dizainparaugu reģistrācijām, kas publicētas 2004. gada 9. martā un attiecas uz sešstūrīgiem spēles piederumiem. Dokuments Nr. 7 ir daļēja kopija privātajam līgumam starp prasītāju un citu sabiedrību. Dokuments Nr. 8 ir izvilktums no interneta vietnes, kurā atrodama informācija par “pogs” un “tazos”. Dokumentā Nr. 9 ir aprakstīts prasītājas ražojumu klāsts ar nosaukumu “BEYBLADETM SPINNERS”.
- 23 Atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, prasītāja apstiprināja, ka dokumenti no Nr. 6 līdz Nr. 9 pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā, tajā pašā laikā precizējot, ka tā bija iesniegusi šos dokumentus sakarā ar apstrīdētā lēmuma motīvu daļu un rezolutīvo daļu.
- 24 Šos dokumentus, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā, nevar ņemt vērā. Prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 6/2002 61. panta izpratnē, un tāpēc Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus pirmo reizi iesniedz minētajai tiesai. Tāpēc iepriekš minētie dokumenti ir jānoraida, nepārbaudot to pierādījumu spēku (šajā ziņā pēc analogijas skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-346/04 *Sadas/ITSB — LTJ Diffusion* (“ARTHUR ET FELICIE”), Krājums, II-4891. lpp., 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Turklāt šo secinājumu neatspēko prasītājas tiesas sēdē izvirzītais arguments, ka tā esot iesniegusi minētos dokumentus, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma saturu.

2. *Par lietas būtību*

26 Prasītāja izvirza trīs pamatus, kas saistīti, pirmkārt, ar personas, kas iestājusies lietā, ļaunprātīgu rīcību un Regulas Nr. 6/2002 šauru interpretāciju apstrīdētajā lēmumā, otrkārt, ar apstrīdētā dizainparauga novitātes neesamību un, treškārt, ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pamatu, kurš saistīts ar personas, kas iestājusies lietā, ļaunprātīgu rīcību un Regulas Nr. 6/2002 šauru interpretāciju

27 Prasītāja iebilst pret apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl Apelāciju padome esot šauri interpretējusi Regulu Nr. 6/2002, neņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, ļaunprātīgu rīcību. Šajā sakarā prasītāja norāda, ka tās agrākais dizainparaugs tika “darīts zināms” personai, kas iestājusies lietā, “privātā kārtā un konfidenciāli” ar 2003. gada 21. februāra vēstuli komerciālo apspriežu ietvaros un ka minētā dizainparauga pamatkontūra tikusi kopēta apstrīdētajā dizainparaugā, kas iesniegts vēlāk. Līdz ar to datumam, kad agrākais dizainparaugs tika darīts pieejams sabiedrībai, ir maz nozīmes, un, ņemot vērā, ka publicēšanas datumiem ir gadījuma raksturs, aplūkojamajā lietā nozīme esot tikai jautājumam, vai agrākais dizainparaugs tika iesniegts pirms apstrīdētā dizainparauga un vai pieprasītās prioritātes datums ir agrāks.

28 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

- 29 Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 25. punktā ir norādījusi, ka argumentam par apstrīdētā dizainparauga īpašnieka ļaunprātīgu rīcību nav nozīmes, jo jautājums ir nevis par to, vai viens no attiecīgajiem dizainparaugiem ir kopēts otrajā, bet gan par to, vai tie rada vienādu kopējo iespaidu.
- 30 Vispārējā tiesa norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punktā ir dots Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pamatu saraksts. Šis saraksts ir jāuzskata par izsmeltošu, jo minētajā pantā ir noteikts, ka dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai sakarā ar vienu no tajā paredzētajiem pamatiem. Tomēr ir jākonstatē, ka apstrīdētā dizainparauga ļaunprātīga rīcība tur nav minēta.
- 31 Turklāt ir jāatgādina, ka prasītāja savā pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu ir norādījusi uz apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālas būtības neesamību Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, kā arī agrāku tiesību esamību minētās regulas 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē. Līdz ar to saistībā ar minēto spēkā neesamības pamatu izskatīšanu ir jāuzskata, ka jautājumam par apgalvotu personas, kas iestājusies lietā, ļaunprātīgu rīcību nav nozīmes, jo runa nav par lēmumu attiecībā uz apstrīdētā dizainparauga uzvedību.
- 32 Visbeidzot, pretēji prasītājas apgalvojumiem tieši datums, kad pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atbalstam minētais dizainparaugs tika darīts pieejams sabiedrībai, ir viens no Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) un d) apakšpunkta piemērošanas kritērijiem. Tomēr prasītāja norāda, ka agrākais dizainparaugs esot “darīts zināms” personai, kas iestājusies lietā, “privātā kārtā un konfidenciali” ar 2003. gada 21. februāra vēstuli un darīts pieejams sabiedrībai 2003. gada 1. novembrī. Tādējādi ir jākonstatē, ka minētais dizainparaugs netika darīts pieejams sabiedrībai 2003. gada 21. februārī un ka uz šo “darīšanu zināmu” nevar atsaukties, lai piemērotu Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktu.
- 33 Līdz ar to pamats par personas, kas iestājusies lietā, ļaunprātīgu rīcību un Regulas Nr. 6/2002 šauru interpretāciju ir jānoraida.

- 34 Turpinājumā ir jāizskata pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 35 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka “tazos” vai “rappers” neveido atsevišķu preču kategoriju, bet ietilpst spēlēm paredzēto veicināšanas ražojumu kategorijā. Prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka tā apstrīdētā lēmuma 16.–18. punktā esot minējusi preces, kas pazīstamas kā “tazos”, “pogs” vai “rappers”, tādējādi, ka tie it kā būtu identiski ražojumi, un uzskatījusi, ka vārds “tazos” ir angļu vārda “rappers” tulkojums spāņu valodā. “Pogs”, kas datēti ar 1920. gadiem, bija ļoti plakani divdimensiju kartona ražojumi, ko bija ļoti grūti kustināt vai apgriezt. Savukārt “rappers” bija paredzēta metāla virsma, kas ļāva tos ļoti viegli kustināt un apgriezt. To centrālā daļa un tas, ka tie bija izgatavoti no metāla, noteica to lielas atšķirības no “pogs” vai “tazos”, kas tika radīti 1994.–1998. gadā, un ļāva spēlēt ar tiem atšķirīgā veidā.
- 36 Otrkārt, atsaucoties uz spēlēm paredzēto veicināšanas ražojumu kategoriju, prasītāja līdž ar to iebilst pret apstrīdētā lēmuma 20. punktā ietverto vērtējumu, saskaņā ar kuru autora brīvība apstrīdētā dizainparauga izstrādē ir “ievērojami ierobežota”.
- 37 Treškārt, informēts lietotājs esot bērns aptuveni 5–10 gadu vecumā, nevis mārketinga direktors, kā ir norādīts apstrīdētā lēmuma 16. punktā. Šāds direktors, kas darbojas

pārtikas produktu nozarē, neesot gala lietotājs, un tam esot augstāks zināšanu līmenis nekā parastam lietotājam.

- 38 Ceturtkārt, attiecīgie dizainparaugi radot vienādu kopējo iespaidu, jo — pretēji apstrīdētā lēmuma 22. un 24. punktā ietvertajam vērtējumam — atšķirības attiecīgo dizainparaugu sānskatā nav acīmredzamas, jo, lai tās atklātu, ir jāpievērš īpaša uzmanība un ir uzmanīgi jāapskata disks. Prasītājam ir šaubas par to, ka mazs bērns tos apskatīs, pievēršot lielu uzmanību sānskatam, lai atklātu to atšķirības.
- 39 ITSB apgalvo, pirmkārt, ka tieši procesa dalībniekiem ir jāsniedz informācija par attiecīgā ražojuma konkrētu raksturu, attiecīgā tirgus īpatnībām un to, kā informēts lietotājs šajā tirgū uztver dizainparaugus. Procesā Apelāciju padomē persona, ka iestājusies lietā, esot sniegusi informāciju par attiecīgo ražojumu, un “pēkšņi kļuva skaidrs”, ka “pogs” veido atsevišķu ražojumu kategoriju, kuriem ir savs tirgus un kuru īpašais izmantošanas veids ietekmē formu un raksturlielumus. Atsaucoties uz apstrīdētā lēmuma 17. punktu, ITSB apgalvo, ka persona, kas iestājusies lietā, tādējādi esot sniegusi pierādījumus tam, ka informētam lietotājam bija pazīstami plakani riņķveida spēles piederumi, kas varētu tikt izplatīti kā veicināšanas ražojumi, it īpaši pārtikas produktu nozarē.
- 40 Otrkārt, ITSB atgādina, ka saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 20. punktu visus “pogs”, ko lietas dalībnieki bija iesnieguši procesā Apelāciju padomē, veido plakani plastmasas vai kartona diski, uz kuriem ir uzdrukāti attēli un kuru paaugstinātā centrālā daļa ir paredzēta, lai radītu troksni tad, kad nospiež uz “pog” centru. ITSB piebilst, ka šai paaugstinātajai centrālajai diska daļai ir jābūt no metāla, lai tā varētu radīt troksni, ka tā ļauj palielināt diska spēju apgriezties, lai spēlē ieviestu nejaušības elementu, un ka diska formai ir jābūt elementārai, lai netiktu deformēts attēls uz “pogs”. Drošības apsvērumu dēļ malām ir jābūt noapaļotām un paaugstinātās centrālās daļas virsmai nav jābūt augstākai par uzmalām, lai “pogs” varētu kraut kaudzē. Līdz ar to Apelāciju padomes secinājums, ka autora brīvībai ir šādi ierobežojumi, esot pamatots. Visbeidzot, ITSB piebilst, ka apstrīdētā lēmuma 24. punktā norādītais secinājums ir pamatots, ja Vispārējā tiesa atzīst, ka agrākā dizainparauga prioritātes datumā informēts

lietotājs no tāda ražojuma kā “pog” vai no jebkāda cita šīs pašas īpašas kategorijas ražojuma gaidīja, ka tam būs diska forma, jo tāda ir norma attiecīgajā ražošanas nozarē.

41 Treškārt, informēts lietotājs ir informēts un līdz ar to uzmanīgs, un tam ir noteiktas zināšanas par agrākiem dizainparaugiem, kā arī par tendencēm saistībā ar ražojumu attiecīgajā tirgū. Tomēr tas nav ne autors, ne attiecīga ražojuma ražotājs. Tam cita starpā ir iespēja tieši salīdzināt attiecīgos dizainparaugus. Atbildot uz prasītājas argumentu, ITSB norāda, ka aplūkojamajā lietā bērns 5–10 gadu vecumā esot tikpat uzmanīgs vai pat uzmanīgāks nekā jebkādas kategorijas pieaugušie.

42 Ceturtkārt, ITSB norāda, ka prasītāja piekritot apstrīdētā lēmuma 22. un 23. punktā ietvertajam vērtējumam, saskaņā ar kuru dizainparaugu salīdzinājums ir jāveic tikai attiecībā uz grafiskiem attēliem. Apstāklim, ka attiecīgie dizainparaugi ir paredzēti piemērošanai metāla diskiem, neesot nozīmes, jo reģistrācijas dokumentos nav norādīta šāda īpatnība. Apstrīdētajā lēmumā ir minētas atšķirības sānskatā, jo virsskats neļauj redzēt attiecīgo dizainparaugu projekciju. Ņemot vērā ierobežoto autora brīvību, pat ar diezgan nelielām atšķirībām pietiek, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu. Attiecīgajos dizainparaugos tomēr ir atšķirības, kas attiecas uz diviem galvenajiem aspektiem, kuros izpaužas autora brīvība, proti, “pogs” centrālās daļas rotājuma izvēle un tā izvietojums šajā paaugstinātajā virsmā.

43 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, pirmkārt, ka “tazos” vai “rappers” veido vienu konkrētu veicināšanas ražojumu kategoriju, kurā ietilpst metāla “tazos” vai “rappers”. Tā tirgo šā veida preces vairāk nekā 10 gadus. Turklāt apstāklim, ka tiem ir jābūt izgatavotiem no metāla, neesot nozīmes, jo tas ir tikai funkcionāls aspekts.

- 44 Otrkārt, visi “tazos” vai “rappers” paraugi, ko lietas dalībnieki iesnieguši procesā ITSB, liecinot, ka ražojumi, ko tirgo prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, ir plakani, apaļi, ar noapaļotām malām un krāsainiem attēliem. Autora brīvības pakāpe ir ļoti vāja attiecībā uz konkrētiem ražojumiem, un ar nelielām detaļām pietiekot, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu.
- 45 Treškārt, saistībā ar informētu lietotāju — neatkarīgi no tā, vai tas ir bērns vai mārketinga direktors, — galvenais ir tas, ka šis lietotājs ir informēts par “tazos” vai “rappers” fenomenu, kā to uzsvērusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 17. un 19. punktā. Tā kā minētais lietotājs spēj identificēt jebkādas nelielas atšķirības starp dažādiem “tazos” vai “rappers” veidiem, kas novirzās no normas, tirgošanas sabiedrības tam piedāvā tirgū arvien sarežģītākus ražojumus.
- 46 Ceturtkārt, attiecīgie dizainparaugi rada atšķirīgu kopējo iespaidu, kā to pierādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 21.–26. punktā. Attiecīgo dizainparaugu virspusēs, proti, pusēs, kas ir vislabāk redzamas lietotājiem, ir ievērojamas atšķirības, kas nozīmē, ka šīs atšķirības nevar uzskatīt par nenozīmīgām, it īpaši informēts lietotājs.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 47 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunktu Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu, ja tas ir konfliktā ar agrāku dizainparaugu, kas ir darīts pieejams sabiedrībai pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai, ja pieprasa prioritāti, pēc Kopienas dizainparauga prioritātes datuma, un kas no datuma pirms minētā datuma ir aizsargāts kā reģistrēts Kopienas dizainparaugs vai ar šā dizainparauga reģistrēšanas pieteikumu, vai arī kā dalībvalsts reģistrēts dizainparaugs, vai ar šādu tiesību iegūšanas pieteikumu.

- 48 Tā kā konflikta jēdziens kā tāds nav definēts Regulā Nr. 6/2002, tas būtu jāprecizē. Apstrīdētā lēmuma 14. un 15. punktā Apelāciju padome ir uzskatījusi — tāpat kā Anulēšanas nodaļa —, ka divu dizainparaugu konflikts pastāv tad, ja tie rada vienādu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju, un ka šajā sakarā ir jāņem vērā autora brīvības pakāpe apstrīdētā dizainparauga izstrādē.
- 49 Interpretējot Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 10. pantu attiecībā uz Kopienas dizainparaugu un saskaņā ar Direktīvas 98/71 9. pantu attiecībā uz dizainparaugu, kas reģistrēts dalībvalstī, dizainparauga piešķirtā aizsardzība attiecas uz ikvienu dizainparaugu, kas nerada informētam lietotājam atšķirīgu kopējo iespaidu, un ka, lai novērtētu šīs aizsardzības apjomu, ir jāņem vērā autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē.
- 50 Šajā sakarā vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 10. panta 1. punkta, kā arī Direktīvas 98/71 9. panta 1. punkta tekstā — vairākumā valodu — ir norādīts, ka runa ir par “atšķirīgu kopējo iespaidu”. Divās valodu versijās (proti, franču valodā un rumāņu valodā) attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 10. pantu un vienā valodas versijā (proti, franču valodā) attiecībā uz Direktīvas 98/71 9. pantu ir noteikts, ka runa ir par “atšķirīgu kopējo vizuālo iespaidu”. Tomēr, tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) apakšpunktu un Direktīvas 98/71 1. panta a) punktu dizainparaugs ir tikai visa ražojuma vai tā daļas izskats, ir jāuzskata, ka kopējais iespaids, kas minēts Regulas Nr. 6/2002 10. panta 1. punktā, kā arī Direktīvas 98/71 9. panta 1. punktā, var būt tikai vizuāls. Līdz ar to atšķirība tekstā dažādās valodās šajā sakarā nepiešķir šai normai citu jēgu.
- 51 Turklāt no Regulas Nr. 6/2002 10. panta 2. punkta un Direktīvas 98/71 9. panta 2. punkta izriet, ka, novērtējot, vai kāds dizainparaugs ir konfliktā ar agrāku dizainparaugu, ir jāņem vērā autora brīvība dizainparauga izstrādē.

- 52 Līdz ar to Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas dizainparaugs ir konfliktā ar agrāku dizainparaugu tad, ja, ņemot vērā autora brīvību minētā Kopienas dizainparauga izstrādē, šis dizainparaugs nerada informētam lietotājam kopējo iespaidu, kas atšķirtos no iespaيدا, ko rada norādītais agrākais dizainparaugs. Tātad Apelāciju padomei bija tiesības izmantot šādu interpretāciju.
- 53 Ir jānorāda, ka šī ir vienīgā Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta interpretācija, kas var nodrošināt dizainparauga, uz kuru pastāv minētajā normā aprakstītas agrākas tiesības, īpašnieka tiesību aizsardzību pret jebkādiem draudiem no vēlāka Kopienas dizainparauga, kas rada informētam lietotājam tādu pašu kopējo iespaidu, līdzāspastāvēšanas. Ja Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkts tiktu interpretēts citādāk, agrāku tiesību īpašniekam nebūtu iespējas lūgt atzīt šādu vēlāku Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu un tam tiktu liegta efektīva aizsardzība, ko piešķir tā dizainparaugs saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 10. pantu un Direktīvas 98/71 9. pantu.

— Par ražojumu, kurā apstrīdēto paraugu ir domāts ietvert vai izmantot

- 54 Prasītāja iebilst pret apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl Apelāciju padome ir definējusi ražojumu kategoriju, ko skar attiecīgie dizainparaugi, kā “pogs”, “rappers” vai “tazos” kategoriju, lai gan šie ražojumi neveidojot vienveidīgu ražojumu kategoriju. Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padomei esot bijis jāņem vērā spēlēm paredzēto veicināšanas ražojumu kategorija.
- 55 Šajā sakarā ir jānorāda, ka, tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) apakšpunktu dizainparaugs ir ražojuma izskats, atbilstoši tās pašas regulas 36. panta 2. punktam

Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumā ir jānorāda ražojumi, kuros dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot. Tomēr ir jāprecizē, ka, lai gan norāde uz šiem ražojumiem dizainparauga reģistrācijas pieteikumā ir obligāta, saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 36. panta 6. punktu šī informācija neietekmē dizainparauga aizsardzības apjomu kā tādu.

56 Līdz ar to no Regulas Nr. 6/2002 36. panta 6. punkta izriet, ka, lai noteiktu ražojumu, kurā apstrīdēto dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot, ir jāņem vērā ar to saistītā norāde minētā dizainparauga reģistrācijas pieteikumā un arī — vajadzības gadījumā — pats dizainparaugs tiktāl, ciktāl tas sniedz precizējumus attiecībā uz ražojuma raksturu, izmantojumu vai funkciju. Paša dizainparauga ņemšana vērā var ļaut identificēt ražojumu reģistrācijas laikā norādītās plašākas ražojumu kategorijas ietvaros un līdz ar to faktiski noteikt informētu lietotāju un autora brīvības pakāpi dizainparauga izstrādē.

57 Ir jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 16. un 20. punktā Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka ražojumus, kuros attiecīgos dizainparaugus ir domāts ietvert vai izmantot, sauc par “pogs” vai “rappers” angļu valodā vai “tazos” spāņu valodā, lai gan Anulēšanas nodaļa bija ņemusi vērā spēlēm paredzēto veicināšanas ražojumu kategoriju.

58 Aplūkojamajā lietā apstrīdētais dizainparaugs ir reģistrēts attiecībā uz šādiem ražojumiem: “spēlēm paredzētie veicināšanas ražojumi”.

59 Lai gan starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka apstrīdētais dizainparaugs — tāpat kā agrāks dizainparaugs — bija domāts piemērošanai spēlēm paredzētiem veicināšanas ražojumiem, no minētā dizainparauga pašas izskatīšanas kļūst skaidrs, ka runa ir par īpašu spēlēm paredzēto veicināšanas ražojumu kategoriju. Turklāt, kā to

norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 17. punktā, persona, kas iestājusies lietā, procesā Apelāciju padomē bija iesniegusi pierādījumus par attiecīgajiem ražojumiem, it īpaši attiecībā uz “tazos”, kurus tā tirgo kopš 1995. gada. Tātad Apelāciju padomei ir bijis pamats uzskatīt, ka persona, kas iestājusies lietā, ir ļāvusi konkrēti noteikt ražojumu, kas ir spēles piederumi, kuri ir pazīstami kā “pogs”, “rappers” vai “tazos”, raksturu un funkciju. Vēl jo vairāk — apstrīdētā lēmuma 16. punktā Apelāciju padome ir precizējusi, ka noteiktām spēlēm paredzētie veicināšanas ražojumi ir paredzēti maziem bērniem un ka tos pārsvarā izmanto, lai veicinātu cepumu vai mazām uzkodām domāto kartupeļu produktu noietu, par ko starp lietas dalībniekiem strīda nav.

- 60 Līdz ar to ir jāsecina, ka Apelāciju padome ir pamatoti uzskatījusi, ka attiecīgais ražojums — lielās spēlēm paredzēto veicināšanas ražojumu kategorijas ietvaros — ietilpst īpašajā kategorijā, kas ir spēles piederumi, kuri ir pazīstami kā “pogs”, “rappers” vai “tazos”.

— Par informētu lietotāju

- 61 Prasītāja iebilst pret apstrīdēto lēmumu daļā, kurā Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka informēts lietotājs var būt arī mārketinga direktors, lai gan aplūkojamajā lietā tas esot bērns aptuveni 5–10 gadu vecumā.
- 62 Saistībā ar informētu lietotāju ir jāuzskata, ka tas nav ražojumu, kuros attiecīgus dizainparaugus ir domāts ietvert vai piemērot, ražotājs vai pārdevējs. Informēts lietotājs ir īpaši uzmanīgs un tam ir noteiktas zināšanas par agrāku attīstības līmeni, t.i., par agrākiem dizainparaugiem, kas attiecas uz attiecīgo ražojumu un kas ir bijuši darīti pieejami sabiedrībai apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vai, attiecīgā gadījumā, pieprasītās prioritātes datumā.

- 63 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka, lai gan aplūkojamajā lietā Apelāciju padome nav precīzi definējusi informētu lietotāju, tā — pretēji prasītājas apgalvojumiem — nav izslēgusi iespēju, kas tas varētu būt bērns aptuveni 5–10 gadu vecumā.
- 64 Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 16. un 17. punktā ir pareizi uzskatījusi, ka informēts lietotājs var būt bērns aptuveni 5–10 gadu vecumā vai sabiedrības, kas izgatavo ražojumus, kuru veicināšanu nodrošina, piedāvājot “pogs”, “rappers” vai “tazos”, mārketinga direktors. No informēta lietotāja definīcijas, kas precizēta šā sprieduma 62. punktā, izriet, ka aplūkojamajā lietā, ņemot vērā, ka ražojumi, kuriem ir domāts piemērot apstrīdēto dizainparaugu, ir “pogs”, “rappers” vai “tazos”, ir jāatzīst, ka informētam lietotājam ir noteiktas zināšanas par agrāku attīstības līmeni saistībā ar šiem ražojumiem. Turklāt saistībā ar spēles piederumiem, kas konkrētāk ir paredzēti bērniem, šis lietotājs varētu būt — kā to apstrīdētajā lēmumā norādījusi Apelāciju padome — bērns aptuveni 5–10 gadu vecumā, un šo faktu ne ITSB, ne persona, kas iestājusies lietā, neapstrīd. Tomēr, runājot par veicināšanas ražojumu, aplūkojamajā lietā informēts lietotājs varētu būt arī sabiedrības, kas izmanto šā veida ražojumus, lai veicinātu savu preču noietu, mārketinga direktors.
- 65 Kā to uzsvērusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 16. un 17. punktā, ir maz nozīmes jautājumam, vai informēts lietotājs ir bērns aptuveni 5–10 gadu vecumā vai sabiedrības, kas izgatavo ražojumus, kuru veicināšanu nodrošina, piedāvājot “pogs”, “rappers” vai “tazos”, mārketinga direktors; svarīgi ir tas, ka šo divu kategoriju personas zina par “rappers” fenomenu.

— Par autora brīvības pakāpi

- 66 Pamatojoties uz apstākli, ka apstrīdētais dizainparaugs ir saistīts ar vispārīgo veicināšanas ražojumu kategoriju, prasītāja iebilst pret apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 20. punktā ir secinājusi, ka aplūkojamajā lietā autora brīvība ir “ievērojami ierobežota”.

- 67 Šajā sakarā ir jānorāda, ka autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē ir nosakāma, ievērojot cita starpā ierobežojumus, kuri saistīti ar īpašībām, ko nosaka ražojuma vai ražojuma sastāvdaļas tehniskā funkcija, vai arī ražojumam piemērojamas juridiskas prasības. Šo ierobežojumu dēļ tiek normalizētas noteiktas īpašības, kas līdz ar to kļūst kopīgas dizainparaugiem, kurus izmanto attiecīgajam ražojumam.
- 68 Apstrīdētā lēmuma 18. punktā Apelāciju padome ir norādījusi, ka visi šajā lietā aplūkotie “rappers” vai “tazos” ir nelieli plakani vai nedaudz izliekti diski, kas var būt izgatavoti no plastmasas vai metāla. Līdz ar to minētā lēmuma 20. punktā Apelāciju padome ir secinājusi, ka šādu ražojumu dizaina autora brīvība esot “ievērojami ierobežota”, jo attiecībā uz šo ražojumu veidu “paradigma ir neliels plakans vai gandrīz plakans disks, uz kura varētu tikt uzdrukāti krāsaini attēli, un bieži vien disks ir izliekts centrālajā daļā tādējādi, ka, bērna pirkstam uzspiežot diska centru, rodas skaņa”, precizējot, ka ““rapper”, kuram nebūtu tādu īpašību, diez vai tiktu pieņemts tirgū”.
- 69 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka “pogs”, “rappers” vai “tazos” ir apaļa forma un ka apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, aplūkojamajā lietā — minētajam dizainparaugam pieprasītās prioritātes datumā, “pogs”, “rappers” vai “tazos” bija šīs kopīgās īpašības, kas autoram bija jāņem vērā — tādā veidā, kādā tās ir aprakstītas apstrīdētā lēmuma 18. un 20. punktā un atgādinātas šā sprieduma 68. punktā. Turklāt lietas dalībnieki šo konstatējumu neapstrīd.
- 70 Līdz ar to ir jāatzīst, ka Apelāciju padome ir pareizi uzskatījusi apstrīdētajā lēmumā, ka apstrīdētajam dizainparaugam pieprasītās prioritātes datumā autora brīvība ir “ievērojami ierobežota”, jo tam bija jāieestrādā šīs kopīgās īpašības savā dizainparaugā attiecīgajam ražojumam. Turklāt, kā Apelāciju padome to uzsvērusi apstrīdētā lēmuma 20. punktā, autora brīvība ir ierobežota arī ar vajadzību nodrošināt, ka šie ražojumi nav dārgi, atbilst bērnu drošības normām un var tikt pievienoti precēm, kuru noietu tie veicina.

— Par kopējo iespaidu, ko informētam lietotājam rada attiecīgie dizainparaugi

- 71 Prasītāja iebilst pret apstrīdētajā lēmuma ietvertu Apelāciju padomes secinājumu, saskaņā ar kuru attiecīgie dizainparaugi radot atšķirīgu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju.
- 72 Veicot konkrētu vērtējumu attiecībā uz kopējo iespaidu, ko rada attiecīgie dizainparaugi uz informētu lietotāju, kuram ir noteiktas zināšanas par agrāku attīstības līmeni, ir jāņem vērā autora brīvības pakāpe apstrīdētā dizainparauga izstrādē. Tāpēc, kā Apelāciju padome to norādījusi apstrīdētā lēmuma 19. punktā, tiktāl, ciktāl līdzība starp attiecīgajiem dizainparaugiem attiecas uz kopīgām īpašībām, tādām kā šā sprieduma 67. punktā aprakstītās, šai līdzībai ir maz nozīmes kopējā iespaidā, ko rada minētie dizainparaugi uz informētu lietotāju. Turklāt, jo vairāk ir ierobežota autora brīvība apstrīdētā dizainparauga izstrādē, jo ar mazākām atšķirībām starp attiecīgajiem dizainparaugiem var pietikt, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju.
- 73 Kā tas ir atgādināts šā sprieduma 68. punktā, Apelāciju padome pēc tam, kad apstrīdētā lēmuma 18. un 20. punktā tā bija identificējusi ierobežojumus, kas pastāv autoram apstrīdētā dizainparauga izstrādē, norādīja, ka aplūkojamajā lietā autora brīvība ir “ievērojami ierobežota”.
- 74 Apstrīdētā lēmuma 19. punktā saistībā ar kopējā iespaida, ko informētam lietotājam rada attiecīgie dizainparaugi, novērtēšanu Apelāciju padome ir precizējusi arī, ka šis lietotājs automātiski atmet elementus, “kas ir pilnīgi triviāli un kopīgi visiem attiecīgā ražojuma veida piemēriem”, un koncentrējas uz īpašībām, “kas ir brīvi izraudzītas vai kas atšķiras no normas”.

- 75 Tālāk apstrīdētā lēmuma 21.–24. punktā Apelāciju padome salīdzināja attiecīgos dizainparaugus, aprakstot agrāku dizainparaugu un pēc tam apstrīdēto dizainparaugu, un turpinājumā secināja, ka pastāv “atšķirība disku centra paaugstinātās daļas kontūrās”. Līdz ar to minētā lēmuma 24. punktā tā ir secinājusi, ka, ņemot vērā autora brīvības ierobežojuma pakāpi apstrīdētā dizainparauga izstrādē, ar šo atšķirību sānskatā pietiekot, lai secinātu, ka tie rada atšķirīgu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju.
- 76 Attiecīgie dizainparaugi ir jāsalīdzina atbilstoši šā sprieduma 72. punktā minētajiem kritērijiem, izskatot to līdzības un atšķirības, lai, ņemot vērā autora brīvības pakāpi apstrīdētā dizainparauga izstrādē, noteiktu, vai Apelāciju padome, nepieļaujot kļūdu, varēja secināt, ka tie rada atšķirīgu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju.
- 77 Saistībā ar attiecīgo dizainparaugu līdzībām Apelāciju padome, pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 22. punktā ir norādījusi, ka abi dizainparaugi ir gandrīz plakani diski. Tomēr ir jāatzīst, ka, runājot par īpašību, kas apstrīdētajam dizainparaugam pieprasītās prioritātes datumā bija kopīga dizainparaugiem, kuri attiecas uz konkrētā veida ražojumiem, kā to norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 18. un 20. punktā, šī līdzība nebūs iekļauta attiecīgo dizainparaugu kopējā iespaidā uz informētu lietotāju.
- 78 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 22. punktā Apelāciju padome ir norādījusi arī, ka abi attiecīgie dizainparaugi ietver koncentrisku apli ļoti tuvu malai, kas atspoguļo ideju, ka disks ir izliekts gar visu malu. Ir jānorāda, ka attiecīgie dizainparaugi var tikt piemēroti no metāla izgatavotajam ražojumam, un šo faktu prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, neapstrīd. Tā kā ražojums ir paredzēts cita starpā bērniem, šī izliektā mala no autora viedokļa varētu būt ierobežojums, kas saistīts ar drošības apsvērumiem, lai mala nebūtu asa, ja ražojums tiek izgatavots no metāla vai pat plastmasas vai kartona. Līdz ar to ir jākonstatē, ka šī līdzība starp attiecīgajiem dizainparaugiem saistībā ar vienu no to īpašībām, kas var būt autora ierobežojums, nesaistīs informēta lietotāja uzmanību.

- 79 Treškārt, abiem attiecīgajiem dizainparaugiem ir koncentrisks aplis, kas atrodas attālumā, kurš atbilst aptuveni vienai trešdaļai no attāluma starp diska malu un centru. Apstrīdētā lēmuma 22. punktā Apelāciju padome ir norādījusi uz šo līdzību, atzīmējot, ka šim aplim bija jāatspoguļo ideja, ka centrālā daļa ir nedaudz paaugstināta. Tomēr ir jāatzīst, ka šī centrālā daļa varētu tikt norobežota ar kādu citu formu, nevis apli. Par to liecina apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikums, kas iekļauts lietas materiālos, kurus ITSB nosūtījusi Vispārējai tiesai, un no kura izriet, ka saistībā ar apstrīdēto dizainparaugu tika pieprasīta prioritāte attiecībā uz Spānijas dizainparaugu Nr. 157156, kas ietver trīs variantus, un ka šī paaugstinātā centrālā daļa dažādos variantos ir norobežota ar apli, trīsstūri vai sešstūri. Turklāt ar argumentu, ko ITSB minējusi tiesas sēdē un saskaņā ar kuru formai esot bijis jābūt elementārai, lai nedeformētu attēlu, kas varētu tikt uzlikts uz diska, nevar atspēkot minēto apsvērumu, jo trīsstūra, sešstūra vai pat kvadrāta vai ovāla formas izmantošana apla formas vietā neizraisītu attēla deformāciju lielākā mērā. Turklāt minēto apsvērumu nevar atspēkot arī ar ITSB argumentu, saskaņā ar kuru, lai šī paaugstinātā centrālā daļa varētu būt izliekta, esot nepieciešams aplis, jo cita starpā tas varētu būt ovāls.
- 80 Ceturtkārt, starp attiecīgajiem dizainparaugiem pastāv līdzība tiktāl, ciktāl diska izliektā mala ir paaugstināta attiecībā pret diska starpposma daļu, kas atrodas starp malu un paaugstināto centrālo daļu.
- 81 Piektkārt, attiecīgie dizainparaugi ir līdzīgi attiecīgajās diska paaugstinātās centrālās daļas un tā starpposma daļas, kas atrodas starp malu un paaugstināto centrālo daļu, proporcijās.
- 82 Tā kā autoram nav noteikts nekāds īpašs ierobežojums, šā sprieduma 79.–81. punktā minētās līdzības attiecas uz elementiem, attiecībā uz kuriem pastāv autora brīvība apstrīdētā dizainparauga izstrādē. No tā izriet, ka tie saistīs informēta lietotāja uzmanību, it īpaši tāpēc — kā uz to norādījusi pati persona, kas iestājusies lietā —, ka aplūkojamajā lietā virspuses ir vislabāk redzamas šim lietotājam.

- 83 Saistībā ar atšķirībām starp attiecīgajiem dizainparaugiem — kā to norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 23. punktā — apstrīdētais dizainparaugs virsskatā ietver par diviem koncentriskiem apliem vairāk nekā agrāks dizainparaugs. Sānskatā divi dizainparaugi atšķiras ar to, ka apstrīdētajā dizainparaugā ir lielāks izliekums. Tomēr ir jākonstatē, ka, tā kā izliekuma pakāpe ir ļoti maza, ņemot vērā nelielo pašu disku biezumu, informēts lietotājs neuztvers viegli šo izliekumu, it īpaši virsskatā, ko apstiprina faktiski tirgotie ražojumi, kas minēti lietas materiālos, kurus ITSB ir pāršūtījusi Vispārējai tiesai.
- 84 Ņemot vērā šā sprieduma 79.–81. punktā konstatētās līdzības, ir jāatzīst, ka ar atšķirībām, ko Apelāciju padome ir konstatējusi apstrīdētā lēmuma 23. punktā (skat. šā sprieduma 83. punktu), nepietiek, lai apstrīdētais dizainparaugs radītu informētam lietotājam kopējo iespaidu, kas atšķirtos no kopējā iespaيدا, ko rada agrāks dizainparaugs.
- 85 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelāciju padome ir kļūdaini secinājusi apstrīdētajā lēmumā, ka attiecīgie dizainparaugi rada informētam lietotājam atšķirīgu kopējo iespaidu un ka tie nav konfliktā Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē. No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot minēto tiesību normu, un līdz ar to ir jāatceļ; nav jāizskata pēdējais prasītājas izvirzītais pamats par atcelšanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 86 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Turklāt atbilstoši šim pašam pantam, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali.

87 Tā kā šajā lietā ITSB un personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājam procesā Vispārējā tiesā, saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

88 Turklāt prasītāja lūdza piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus, kas prasītājam radušies saistībā ar procesu Apelāciju padomē. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 136. panta 2. punktu nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem ir radušies, izskatot lietu Apelāciju padomē, uzskata par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem. Līdz ar to, tā kā ITSB un personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež arī atlīdzināt izdevumus, kas radušies prasītājam saistībā ar procesu Apelāciju padomē, saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2006. gada 27. oktobra lēmumu lietā R 1001/2005-3;**

- 2) **ITSB un *PepsiCo, Inc.* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies *Grupo Promer Mon Graphic, SA* procesā Vispārējā tiesā;**

- 3) **ITSB un *PepsiCo* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies *Grupo Promer Mon Graphic* procesā Apelāciju padomē.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 18. martā.

[Paraksti]